

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie,
 - nieważności opublikowanej w dniu 15 kwietnia 2016 r. decyzji zmieniającej prawa i obowiązki urzędników oraz personelu tymczasowego i kontraktowego dotyczące dodatków edukacyjnych („*education allowances*”), czyli: „*Rights and obligations of officials, temporary and contract agents: Education Allowances*”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 15 kwietnia 2016 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), ze względu na to, że została ona przyjęta z naruszeniem art. 1 załącznika X do regulaminu pracowniczego oraz art. 110 tego regulaminu, w braku ogólnych przepisów wykonawczych ESDZ.

Skarżące podnoszą też całkowity brak uzasadnienia oddalenia ich zażalenia na zaskarżoną decyzję.

2. Zarzut drugi, dotyczący braku podjęcia dialogu społecznego przed wydaniem zaskarżonej decyzji, z naruszeniem art. 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia praw nabytych urzędników i pracowników przebywających od lat na placówkach, których dzieci także od lat uczęszczają do szkół. Naruszenie to wynika z zaskarżonej decyzji, ponieważ zmieniła ona uprzednio ustanowiony system, w którym znaczna większość urzędników i pracowników ubiegających się o dodatkowy zwrot kosztów uzyskiwała pełny zwrot kosztów przekraczających określony w regulaminie pułap.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasad przewidywalności, uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji, wynikającego z zaskarżonej decyzji w szczególności ponieważ przewidziano w niej środki przejściowe tylko na rok, a przyjęte w ten sposób nowe zasady zwrotu zostały narzucone przebywającym na placówkach urzędnikom i pracownikom z chwilą ich przyjęcia.
5. Zarzut piąty, dotyczący braku zestawienia wagi interesów i poszanowania zasady proporcjonalności, którym cechuje się zaskarżona decyzja, zmierzająca wyłącznie do celu zmniejszenia skutków finansowych wynikających z dodatkowego zwrotu kosztów edukacji, mimo że ESDZ mogła preferować inne środki prowadzące do tego celu, bez naruszania praw swojego personelu. Pozwana wybrała rozwiązanie najbardziej szkodliwe dla jej urzędników i pracowników.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji, ze względu na to, że zaskarżona decyzja wprowadza dyskryminację poprzez ustanowienie zasady zwrotu kosztów na identycznej podstawie dla urzędników i pracowników rozmieszczonych w różnych delegaturach, czyli jednakowe traktowanie odmiennych sytuacji.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji, którego dopuściła się ESDZ, gdyż przyjęcie zaskarżonej decyzji skutkowało zmuszeniem skarżących do dokonania wyboru między życiem zawodowym a tymi prawami podstawowymi.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2017 r. – France.com/EUIPO – France (FRANCE.com)

(Sprawa T-71/17)

(2017/C 112/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: France.com, Inc. (Coral Gables, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Bertrand)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Republika Francuska

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „FRANCE.com” – zgłoszenie nr 13 158 597

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 października 2016 r. w sprawie R 2452/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przedstawienie Trybunałowi Sprawiedliwości następujących pytań prejudycjalnych: (i) w świetle art. 8 ust. 2 i art. 41 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, a także zasady 15 ust. 2 lit. b) i zasady 17 rozporządzenia wykonującego rozporządzenie w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, czy w postępowaniu w sprawie sprzeciwu strona skarżąca – jako strona pozwana w postępowaniu w sprawie sprzeciwu – może powołać się na wcześniejsze prawa, które mogłyby stanowić wcześniejsze prawa do wcześniejszego znaku towarowego używanego jako wcześniejsze prawo w ramach sprzeciwu?; (ii) czy państwo francuskie posiada jakiegokolwiek wcześniejsze prawo własności intelektualnej do wyrazu „France”, który nie jest urzędową nazwą państwa francuskiego, lecz oznacza jedynie jednostkę geograficzną?; (iii) w wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie (ii), czy nazwę „France” należałoby zatem uznać za wyraz objęty własnością publiczną i co do którego nikt nie może zastrzec żadnego prawa własności intelektualnej?; (iv) w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie (ii), czy fakt, że państwo francuskie nigdy nie zastrzegło żadnego prawa do wyrazu „France” aż do tej chwili – z wyjątkiem odnoszącym się do France.com – należy uznać za dyskryminację wobec strony skarżącej?;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez państwo francuskie wobec rejestracji zgłoszonego przez France.com, Inc. słowno-graficznego unijnego znaku towarowego „France.com”;
- oddalenie odwołania w pozostałej części;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez France.com, Inc. w postępowaniu odwoławczym przed Sądem;
- obciążenie EUIPO i państwa francuskiego, po połowie, kosztami postępowania poniesionymi przez France.com, Inc. w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 15 ust. 2 lit. b) i art. 17 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2017 r. – RS/Komisja

(Sprawa T-73/17)

(2017/C 112/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RS (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska